

George W.

Begin negentien-vierentachtig doen mijn vrouw en ik Grenada aan voor een korte vakantie. Volgens de folders een van de mooiste eilanden in de “ Caribbean .”

Enkele maanden eerder is er door Amerikaans militair ingrijpen een eind gemaakt aan een communistisch regiem.

De overwegend zwarte bevolking ziet vervolgens in iedere blanke toerist een bevrijder en we worden dan ook overal overdreven vriendelijk en voorkomend ontvangen en bediend.

Vroeg uit de veren wordt er door mij iedere ochtend een flinke strandwandeling gemaakt en zo ontmoet ik George. Een perfect Engels sprekende neger met een wèl doorvoed lichaam die in de schaduw van een palmboom zit te vissen.

Geïnteresseerd als ik ben in sportvissen stel ik me netjes aan hem voor om de weg vrij te maken voor een gezellig babbeltje in die richting. Hij noemt alleen zijn voornaam: “ George, ” maar met de uitdrukkelijke toevoeging “ double you ” zoals in het engels de letter W wordt aangeduid. Na de gebruikelijke ditjes en datjes over het mooie eiland en zijn sympathieke bewoners kom ik op mijn eigenlijke punt van belangstelling en vraag of hij een echte liefhebber is van de sportvisserij.

- “ Zo zou ik het niet willen noemen, ” antwoord hij.
- “ Ik vis alleen voor de pot, moet u weten. Iedere dag kom ik hier om een stuk of vier vijf visjes te vangen die dan mee naar huis gaan. Mijn vrouw bakt ze in de olijfolie en we eten ze ‘s avonds bij de zoete aardappelen . Het smaakt prima en het is meer dan genoeg voor ons tweetjes want kinderen hebben we niet. ”

Door dit eenvoudige verhaal samen met zijn sympathieke uitstraling laat ik me verleiden tot een ongevraagd maar niettemin goed bedoeld advies.

Een Europees kapitalistisch advies misschien, dat wel, maar zoals gezegd, oprecht goed bedoeld.

- “ George W ”, begin ik enthousiast, ” zou het een idee zijn om wat geld te lenen bij de bank, zodat je een kleine boot kunt kopen met een sleepnet erbij.

Dat zal iedere dag flink wat meer vis opleveren dan die vier die je nu vangt.

Je zou die verse vis dan naar de markt kunnen brengen om te verkopen. Binnen een jaartje heb je de lening af gelost, schat ik zo in. ”

- “ Dat klinkt aardig, ” zegt hij, ” maar wat moet ik dan daarna? ”

- “ Nou, ” vervolg ik, “ je zou bijvoorbeeld opnieuw geld kunnen lenen voor de aanschaf van een grotere boot met een behoorlijke motor en dan met een paar knechten de zee op gaan voor het vangen van nog meer vis. Als het een beetje mee zit ben je binnen een paar jaar vrij van schulden en huur je iemand in om de leiding op jouw schip over te nemen. Je bent dan *boven Jan*.

Een man in bonus, zo gezegd. ”

- “ Dat klinkt wel aardig maar wat moet ik dan daarna weer ?, ” vraagt hij.

- “ Dat is toch duidelijk, ” antwoord ik een beetje ongeduldig. Dan hoef je niet meer te werken, man.

Je kunt bijvoorbeeld iedere dag heerlijk in de schaduw van een palmboom op het strand lekker een beetje gaan zitten vissen voor de lol. ”

George W haalt vertwijfeld zijn schouders op als hij zegt:

- “ Ik zie het voordeel zo één twee drie niet, meneer, want dat doe ik nu toch al ?! ”

Rien Faasse

